

Drahá zarmoucená rodino, drazí přátelé, drazí smuteční hosté. Dovolte mi, abych Vás přivítal při posledním rozloučení s našim zemřelým Bogusiem Czudkem, který zemřel ve věku 49 let ve středu v těšínské nemocnici. Myslíme zvláště na manželku, syny, maminku, bratry a sestry s rodinami. Jako rodina jste bývali vždy velmi blízko sebe navzájem a měli jste se velmi rádi. Tato smrt zasáhla vás, ale i každého z nás, kdo jsme ho znali a měli tu příležitost s ním žít a spolupracovat. Věřím, že tyto vztahy zůstanou v našich vzpomínkách navždy jako dar, který nám Bůh daroval. Byl pro mnohé z nás přítelem, spolupracovníkem, členem vedení sboru, ale i člověkem, který miloval, pomáhal, modlil se za mnohé a soucítit s potřebnými. I my jsme se modlili za jeho uzdravení, doufali jsme v zázrak uzdravení, zastavení zhoubného procesu, ale Bůh se rozhodl povolat k sobě svého milovaného služebníka. Je to podobné, jako s tím biblickým Enochem, o němž je napsáno, že chodil s Bohem a nebyl tu více, nebo si ho Bůh vzal k sobě. I Bogus žil s Bohem, s Pánem Ježíšem Kristem, který si ho zavolal, aby byl s ním navěky. Myslím, že ti, kteří ho znali, nepochybují o tom, že byl Božím člověkem a žil s ním v pěkném osobním vztahu. A, ti, kteří znají Pána Boha a prožili jeho lásku, nepochybují o tom, že si ho Pán Bůh vzal k sobě.

¹„Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věříte v Boha, věřte i ve mne. ²V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. ³A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já. ⁴A cestu, kam jdu, znáte.“ ⁵Řekne mu Tomáš: „Pane, nevíme, kam jdeš. Jak bychom mohli znát cestu?“ ⁶Ježíš mu odpověděl: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.

Náš zemřelý Bogus byl velmi pracovitým člověkem. Příkladně pečoval o svoji rodinu. Sloužil věrně mezi dětmi v mezinárodní organizaci Awana přibližně deset let, byl starším našeho sboru, měl na starost hospodářskou oblast. Zvláště v období těžké nemoci přicházel na jednání, potěšoval nás, nestěžoval si. Myslel na jiné. Při mé poslední návštěvě mi řekl jen šeptem: Ať vás Pán Bůh posilňuje. Bogus několik posledních let stavěl nové domy. Bratr Jarek Andrýsek z KS nám řekl: „to že dnes stojí na Mojské naše nová modlitebna z velké míry vděčíme Bogusiovi. On nás povzbuzoval, slíbil, že to postaví. I když se nemoc pak projevila, úkol dokončil. Byl mužem činu“. Myslím, že i některým z vás přítomných postavil dům. Právě proto jsem volil k tomuto pohřbu tento biblický verš. Pán Ježíš pověděl: odcházím k otci, abych všem svým služebníkům připravil dům. Chci, aby byli na věky se mnou, chci jim dát to nejlepší. My máme problém, protože Bůh naše roky vidí svým vlastním kontextem. Pro nás 49, 60, nebo i sedmdesát let je málo, pro Boha to má jiný význam. Pro něho je důležitý obsah, kterým jsou naše léta naplněna. Někteří lidé umírali velmi mladí. Jejich život měl hluboký význam pro mnohé, pro společnost, pro církev. Naplnili Boží záměry ve své generaci, Bůh si je zavolal k sobě. Jiní lidé se dožili 90 - ti let, ale jejich život byl plný frustrace, ztratili smysl života, jejich vztahy zůstaly v troskách. Jsem přesvědčen, že náš Bogus naplnil Boží záměr a Bůh pro něho připravil svůj dům a vznešenou službu ve věčnosti, pro nás neznámé dimenzi.

A proto bych si dovilil připomenout Kristova slova z citovaného textu ještě jednou. Právě vám milí zarmoucení Pán Ježíš vám přináší tato slova: Ať se vaše srdce nechvěje úzkostí, věřte v Boha i ve mně věřte. To je skvělé. Všimněte si, neříká neplačte, radujte se. Ježíš ví, co to znamená, když se roztrhnou ty nejkrásnější vztahy, jaké věřící manželé, nebo rodiče a děti mezi sebou prožívají. Přece Bůh to řekl sám na začátku dějin, že není dobré, aby člověk byl sám. Nebo jiný citát Bible, že manželka a manžel jsou jedno tělo. Tzn.: že když jeden umírá, jakoby jí vytrhli kus těla. Bůh tomu

rozumí. Ježíš také plakal u Lazarova hrobu. My neříkáme: nebojte se, to bude dobré, to se zpraví, ne to už nikdy nebude, jak to bývalo. Přesto vás Pán Ježíš potěšuje, že se vaše srdce nemusí chvět úzkostí. Váš milý věřil v Pána Ježíše. Ve svých patnácti letech na pobytu mládeže se modlil o odpuštění hříchu a přijal Boží lásku, věčný život, narodil se znova. Nebyl dokonalý, měl své problémy i pády. To, že je dnes v nebi se svým spasitelem není proto, že si to zasloužil svojí věrností, ale proto, že za něho Ježíš umřel na kříži a byl vzkříšen. On to přijal, uvěřil tomu. Bůh proměnil jeho život. To co pak žil, bylo důsledkem jeho živé víry a Boží lásky v srdci. Ale i vy, téměř celá rodina věříte v Boha i v Pána Ježíše Krista. To je klíčové pro to, aby potěšení ve smrti mělo vůbec význam. Nemusíte se loučit slovy s Bohem, na vždy, ale nashledanou. To je paradoxní. Ti, kteří věří Bohu a žijí s Bohem se loučí nashledanou, kteří nevěří, musí se rozloučit slovy - s Bohem navždy.

Myslím, že místo, na kterém se nyní nacházíme v blízkosti rakve s pozůstatky našeho milého je velmi příznivé pro kladení otázek, které si v běžném shonu života neklademe. Jsou to otázky po smyslu života a cíli naší pozemské cesty. Dovolím si i vám položit tuto otázku, která zazněla v tom přečteném textu. Znáte cestu? Jsem si jist, že podobné otázky kladl i Bogus některým z vás. Znáš cestu k Bohu, věříš mu, patříš mu? Možná vám to znělo naléhavě, nepříjemně. Právě dnes. Když jsme konfrontováni tak blízko se smrtí. Tyto otázky zní dnes mnohem naléhavěji. Znáš cestu, máš život věčný. Kdo z nás bude další. To nás děsí. Nevíme to. Ale jedno víme jistě. Pán Ježíš to pověděl tak jednoduše: „Nemusíte znát cestu, neboť já jsem cesta, pravda i život. Nikdo nepřijde k otci, jen skrze mě. Jak to můžeme vědět? Vždyť to říkají mnozí: já mám pravdu, já znám cestu k Bohu. Jen Ježíš to řekl tímto způsobem – já jsem cesta, pravda i život. Jen Ježíš položil za ty, které miloval svůj život. Většinou následovníci pokládají své životy za své vůdce. Ježíš to udělal pro nás. Prolil svoji krev na kříži. Jen Ježíš nezůstal v hrobě, ale vstal mrtvých. Proto mohl říci: Já žiji na věky, kdo věří ve mně být pak i umřel, bude se mnou žít navěky. Jak se o tom lze přesvědčit? Osobním vztahem s Ježíšem. Prosbou za odpuštění hříchů, důvěrou, že to, co pověděl Bůh ve svém slově je pravdivé. Někteří lidé to prožili tak, že se modlili o dar víry, prosili za odpuštění, začali s důvěrou číst Bibli. Bůh k nim začal hovořit. Kristus se stal se pro ně cestou, pravdou i životem. Jsou mezi námi mnozí, kteří takto našli Boha, byli proměněni k nepoznání.

Byl jsem přibližně ve stejném věku 15 let, jako Bogus, klekl jsem ze svoji mámou u postele, řekl jsem asi toto: „Pane Ježíši jsem hříšný člověk, odpusť mi prosím. Potřebuji tě, nechci bez tebe žít. Dej mi život věčný“. Něco se ve mně zlomilo. Vstal jsem od postele jako nový člověk. Nebyl jsem dobrý, ani dokonalý. Vždy jsem však věděl, že mu patřím. On je má cesta, pravda i život. Jsem jeho milované dítě a on je můj spasitel. Ví, až skončí tato epizoda, kterou je můj život, tak mně přijme Pán, který mně po celou dobu miloval a vedl. Tomu se říká biblickým žargonem milost. Pak mně přijde přivítat můj otec a můj spolupracovník Bogus. I ti mnozí další, kteří nás předešli do věčnosti. Zdá se vám to neuvěřitelné, mně taky, přesto vím, že je pravdivé. Proto Bůh je Bohem, že je pro nás lidské bytosti zde na zemi nepochopitelný. Proto řekl, že požehnání jsou ti, kteří neviděli a přesto věří. Přesto naše víra není skokem do tmy. Stojí na solidních základech zkoumání Bible, její pravdivosti a důvěryhodnosti. Věřte tomu, že vždy obstála i v kontextu vědeckého poznání i nejnovějších důkazů.

Jeden velmi známý kazatel Moody, řekl kdysi před velikým davem lidí tato slova: „Možná brzy přijde den, že se v novinách objeví informace o mé smrti. Věřte tomu, že právě tehdy se budu těšit nejlepším zdravím, požehnáním ve společenství s tím, který mně tak velmi miluje a pro mě dal na kříži svůj život. Je to můj Pán“.

Možná to zazní moc troufale, ale ve shodě s tím co jsem doposud řekl. Bogus se těší dobrému zdraví a požehnání. Zabydluje se ve svém novém domě, který mu připravil Ježíš. Odpočívá po těžké nemoci. Proč tak brzy? To se dozvíme, až se s ním jednou setkáme. Setkáme se? To záleží na nás. Každý bude se svým otcem. Pokud se nám zdá, že Boha nyní nepotřebujeme, že si stačíme sami, on nám vyhoví. Respektuje naší vůli. Nebudeme s ním. Potřebujeme Boha zde na zemi, věříme mu i on nás potřebuje, vyslyší naši potřebu i touhu, budeme s ním.

Přeji Vám všem Boží pokoj.

PROGRAM POHŘBU BOHUSLAVA CZUDKA

6. 2. 2012

- Hudba
14. 30
- 2 písně
- Úvod + Modlitba
- 1 píseň
- Nekrolog – JS
- 2 písně
- Kázání – TF
- Společná píseň 500
- Tomáš Cz.
- Společná píseň 100
- Poděkování
- Otče náš
- Hudba při vynášení rakve